

# SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ES SZÉPIRODALMI HETILAP.

**Előfizetési árak:**  
Postán küldve, vagy helyben házhoz hordva:  
Egész évre . . . . 6 frt — kr.  
Félévre . . . . 3 frt — kr.  
Évnegyedre . . . . 1 frt 50 kr.  
Az előfizetési pónzek bérmentesen a kiadóhivatalhoz s legcélszerűbben postai utalvánnyal küldendők.

Ismeretlen kézből jött cikkeknek nem közlünk, s csak bérmentes leveleket fogadunk el.

Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal: Deés megyeház.

„Szolnok-Dobokamegye” hivatalos

s a megyei gazdasági egyesület

közlönye.

A lap szellemi részét érdeklő levelezések a szerkesztőséghez intézendők.

**Hirdetési díjak:** Egy 30 négyszög centimeter tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr., ezen fölül 60 négyszög centimeterig 1 frt s így minden megkezdett 30 négyszög centimeternyi tér többlet után 50 kr. számíttatik. Kedvezményül 4—10-szeri beiktatásnál 5%, 11 és többszöri beiktatásnál 10%-nyi díjelengedés. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr. számíttatik.

Kéziratok vissza nem adtnak. Nyilvántartási rovatot nem nyitunk.

Megjelenik minden vasárnapon.

## Olvasóinkhoz.

A bekövetkező újévvél lapunk ismét újabb évfolyamba lép, mely körülmény, ha kommentárral nem is élénk, lapunk életképességének elvitázhatatlan bizonyítékát képezné. De e facultas vivendihez jogigényt formál már csak azon tekintetből is, mivel a generatim haladó szellem követelménye mulasztatlan kötelességül rója rá, hogy a szellemi momentumoknak oly kiterjedésű megyében, mint a minő egyesített megyénk, — hű képet nyújtó közege existáljon.

Les temps sont changés! s csak egy évtizeddel menjünk vissza nemzetiségünk s kulturális állapotunk multjába, olynemű változásokkal fogunk szemközt állni, melyekre fejlődött értelmünk bámulva tekint. Igen! új hajnal feslett ki hazánk egén, a civilizáció hajnala, mely újodt eszméivel új vérkeringést idézett elő az előbbi korhadat viszonyok és állapotokban s hazánkat a műveltség sphaerájába emelte egészen, történelmét pedig a régi nyugoti nemzetek históriájával egy rangba helyezé.

E radikális eszmei átalakulások procezzusában nemzetünk közszellemét egy bívós varázsige hatalma látszott megragadni, mely varázsige jelenben is minden nemzet létképességének és főnmaradásának biztosítékát képezi s ez nem más, mint a — műveltség.

A legnagyobb magyar jó lelke előtt is e szép tünemény lebegett, midőn ihletve felkiáltott: „Magyarország nem volt, hanem lesz!” Valóban nem is szükséges napjainkban fűrkésző szellem azon körülmény beigazolására, hogy a politikai és társadalmi életben létesült üdvös eredmények szükség-

képen mind a kulturális törekvéseknek köszönhetők.

Azonban az életre hivatott, jelentőség-teljes eszméknek csak úgy leszen kívánt hatásuk, ha azok a nagy nemzettest legvégső ereibe iselszívároghatnak. Ennek eszközlése, azaz az eszméknek tovább közlése a lapoknak válik feladatává. S napjainkban különösen figyelmet érdemel azon körülmény, hogy a journalistika, e nagy horderejű tényező a modern műveltségtörténelemben mindinkább és inkább meghódítja magának az állami és társadalmi életben azon tért, mely őt teljes joggal megilleti.

E fontos faktornál a külöfélékép megállapított módozatok szerint oszlik meg a tulajdonképpen egy végecélra irányuló törekvések összege, hódolva e téren is a közfelfogás korunk egyik vezérprincipiümának: a munka megosztás elvének, a mi a dolgok helyesen felfogott természetéből észszerűleg következik. E felfogásból kiindulva, megyénk szellemi életében félreismerhetetlenül szükségesnek láttuk azon faktor megteremtését, mely megyénk közigazgatási, törvénykezési, valamint társadalmi életének hű képét tárja elő. S hogy ezen irányban mennyire felelt meg lapunk eleve kitűzött célunknak, tanúságot tesz lapunk most már harmadéves pályafutása.

A cél, mely működésünk pályakörét kijelölé, mint többször volt alkalmunk említeni egyesített megyénk organikus működésében a szellemi és anyagi előhaladás felé jelentékeny mérvben közrehatni tisztító hatású eszmecserék által, továbbá minden hasznos mozgalmat, mely üdvös eredményeket helyez kilátásba, felkarolni, s a továbbfejtés folyamatának átadni.

Az eszmecserék jelentőségét és nagy hasznát tagadni nem lehet, megfontolván azt, hogy az egyes eszmék szellemünk kincses bányáiból hasonlóan a becses érczhez nem tiszta állapotban kerülnek felszínre, hanem salakos állapotban, s hogy újból hasoulattal éljünk, valamint a gyémánt csak önporával csiszolható, az eszmék világa is csak a másokévali összevetés által tisztul s válik hasznos kihatásu a szocialis életben.

Azon közeg tehát, mely ez üdvös folyamatot előmozdítja fejlődésében megyénk határai közt, nem más mint lapunk, mely velős eszme cserékre mindenkor tárva-nyitva áll. Azok, a kik lapunkat és annak munkálkodását a lap születésétől kezdve mostanig az ügy érdeméhez méltó figyelemmel kísérték, találhattak elég példát arra, mi ez állításunknak teljes igazságot szolgáltat, s azért fölöslegesnek tartjuk idézések terére lépni s példákat felmutatni, szem előtt tartva a sankezionalt közmondást — exempla sunt odiosa.

Ez újév alkalmából fakadó elmefuttatásnál önkénytelenül eszünkbe ötlök azon mondat, mely az igaz bíró rigorozitásával hangosan követeli: „redde rationem villicationis tuae”; alig kell mondanunk, hogy e rigorozus bíró alatt megyénk közvéleményét értjük. Tisztelt olvasó közönségünk bizonyára emlékezni fog az általunk adott programra, melyben határozottan jelezve volt működésünk iránya. Ez irányban vendi kezdetét a következő évfolyamban is lapunk munkálkodása, s a megállapított vezérelv szerint igyekezni fogunk mindent elkövetni, mi megyénk szellemi és anyagi haladásának javára szolgálhatand.

Valamint eddig, úgy ezután is oda fo-

## A „SZOLNOK-DOBOKA” TÁRCÁJA.

### Bolonderiák.

Élénken emlékezem, még apró gymnasialista diák voltam, midőn szemeim elé került a „Vasárnapi Ujság” néhány száma s olvastam benne Jules Verne-nek „Utazás a holdba” ezimű regényét.

A kis diák persze a mit nyomtatva lát, — hiszi is. Magam sem voltam különb; biz én is szentül meg voltam győződve, hogy nem csak lehetséges a mi ott írva van, de meg is fog történni.

Bele lőnek a holdba egy menő nagy ágyugolyóbist, a melyben már néhány uri, tudós férfi előre szállást foglalt. Mondom apámnak — nyugtassa az Isten a jó öreget — hogy mit olvastam. Igyekezett felvilágosítani, de minden fáradsága meddő maradt, nem tudtam tágitani, mert hisz — nyomtatásban, ujságból olvastam. Végre megunta a jó öreg a felvilágosítást, jóakaratu mosolyával ezzel fejezte be a beszélgetést.

— Bolond vagy te is fiam, mint az anglosod, csak az a kár, hogy nem keringéltek.

Nem is került a kezembe több ujság. Ugy el tudták tenni, hogy hozzá sem szagolhattam.

Néhány év múlva megtudtam, nem gyerek kezibe való az ujság. És ez nagy igaz!

Egy kicsit \* \* \*  
Egy kicsit gazda is vagyok, a mennyiben, a mikor üres időm van, süttetem magam a nappal, csipetem magam a szunyogokkal — falun, természetesen nyáron. Télen pedig — pipázva kártyázom, vagy pedig kártyázva pipázom, természetesen városban.

Ellenségeim nem hiszik, hogy ezek a tulajdonságok elegek; jó barátaim ellenkező nézetben vannak. Legyen kinek-kinek a hite szerint. Én tudom hogy, hogy állok. Elárulni nem árulhatom el magamat, mert még a „Kisegítő” sem segít ki a bajból.

Elég az hozzá, a minapában beállit hozzám egy rövid eszű jó pajtás nagy lármával.

— Örvendj, meg vagy szabaditva az egektől.

— Ne! bolondulj Náci; csak nem az éjjel fogdostad össze.

— Na-na, nem tréfálok. Lehet veled okosan beszélni?

— Okos dologról mindig.

— Ugy hát, ha azt akarod, hogy az egerek ne egyék meg idő nap előtt a vetéseidet, főzess sárga kását arzenikkal, és ezt az arzenikus főtt kását vedd a földedbe. Az egerek a kását megeszik és szekérszámra pusztulnak tőle.

— Náci pajtás, most már én kérdelek tőled, lehet-e veled okosan beszélni?

A megsértett hiuság szinte haragra lobbantá emberemet.

— És te nem hiszed?

Pedig lásd ezt megpróbálták és sikerült.

— Igen, sikerült téged felültetni.

— Nem barátom, a legnagyobb komolysággal állíták.

— No pajtás, ugy hát kérdezd meg a te tudós, még nem akadémiai tag barátodtól, micsod a meg nem evett kásától? Mert ha azt hiszem, a mit te mondassz, ugy azt is hinnem kell, hogy az ott maradt kása — kikél.

Különben az én Náci barátom minden hóbortja mellett jó fiu. Az igaz, hogy az esze nem sok, de annál többet beszél.

El nem felejttem. Egyszer, mint a féle gazdagon aranyosak — együtt vagyunk Stojkán. Bernsteinnak „A természet könyvé”-t olvasgatom. Kölesön kéri tőlem.

Alig egy hét múlva fontos arczczal élém áll.

— Bolond az a német, de bolond még Newton is.

— Ugyan ne beszélj.

— Az. Azt állítja az utolsó és hirdeti az első, hogy az égi testek a naprendszerben a nap körül forognak a központ futó és a központ visszatartó erő segítségével. Bliktri a tudománya! Nincs forgás. Az égi testek, hogy egymásra nem hullnak, a levegőnek köszönjük, mely rugalmas test lévén, visszatartja. Az pedig, hogy tél és nyár van, onnan magyarázandó, hogy a nap, a mint a földre akar esni, esik-esik, míg a levegő engedi, ez a tavasz és nyár, s mikor már jól összeszorult a levegő, felveti a napot és lesz az ősz és a tél.

— Tyhú a Herkulánomát a tudományodnak! Add el Jules Verne-nek, mint Böszörményi uram Juhos uramnak a lelke üdvösségát, hadd farag-

gunk hatni, hogy megyénk organikus működését a legtisztábban és a legnagyobb objektivitással tárjuk t. olvasó közönségünk elé, hogy annak irányára vonatkozólag pontos értesülést szerezhessenek. E mellett azonban nem fogunk megfélemlkezni napjaink közös és minden embert egyaránt érdeklő tételeiről sem, de azok mellett pro et contra pártállást elfoglalni, vagy azokhoz bírálatos véleményt csatolni, feladatunk körébe vágónak el nem ismervén, mindenkor óvakodni fogunk. Hogy mennyiben helyes ezen eljárásunk, azt t. olvasó közönségünk ítélete alá bocsátjuk, s csupán annyit kívánunk megjegyezni, hogy ily kis körre szorult lap az ily témák befogadására rendeltetésénél fogva alkalmatlan, s azért inkább akartunk megyénk kizárólagos érdekeinek képviselésével használni, mintsem meghurczolt phrazisokat figuráltassunk lapunk homlokán semmi eredmény nélkül.

Ily céltól lelkesítve kívánunk ezentúl is szűkebb korlátok közt mozogva gyümölcsötöztetőbb törekvéseket létesíteni.

Törekvéseink között, melyek a szociális élet mindennemű viszonyait áthatják semmi sem fog érintetlenül maradni, valamint nem maradt ideig sem, mi szellemi vagy anyagi fejlődésünk hőmérőjét bár egy fél fokkal emelhetendi. Tehát gazdasági, közigazgatási, törvénykezési és szépirodalmi dolgozatok ezután sem fognak hiányozni. Azonkívül nemcsak egyesített megyénk anyavárosában megindult üdvös mozgalmakról, hanem az egész megye alá tartozó helységeiben a lendült szellemi élet egyes mozzanatairól tárgyilagosan írt levelekben adandunk számot.

Altalában véve eddig is arra törekedtünk és ezután is az leendő legfőbb feladatunk, hogy lapunk inkább és inkább tökéletesedjék, mert a latin közmondás szerint: „qui non semper proficit, deficit.“

Ujabbán is sok oly hasznos intézkedés történt lapunk érdekében, melyek a közönség kényelmére válnak. Azt mondhatjuk, hogy lelkiismeretesen és az ügy érdeméhez kíváncsi buzgalommal fogunk ezután is hivatásunk után látni s nem marad egyéb hátra, mint t. olvasó közönségünk pártfogását és ügy iránti érdeklődését ezutánra is felhívni. Különösen pedig a megyei szolgabíró urak, körjegyzők figyelmét el nem mulasztjuk azon életbevágó körülményre irányozni, hogy a lapunkban foglalt törvénykezési rendeletek, pályázati hirdetések jön belőle egy impozans regényt, a melynek te lesz a főszemélye.

— Nem drága pajtás, nem lépek vele a világ elé, „csakis a tűzig, a tűz kizárásával“ védelmezem elvemet.

— Ne is mondjad okos embernek többet.

Ilyen tudós férfiú az én Nácsi pajtásom, ki minden héten háromszor vendégem, és traktálerte — természettudományi bolonderiákkal.

S

Egyezzer — adósom lett. Nagy eset! Már nem az, hogy Nácsi adós, de az, hogy én — hitelező is lehetek.

Elég az hozzá, hogy Nácsinak hitelezője lettem. És Nácsi becsületes adós volt. Rendről rendre lefizetgette a tartozást egyetlen-egy forint kivételével.

Egy falubeli gyorsan járó gyalogpostást be-szalasztok hozzá egy kis ezédulával.

„Nácsi! Add meg az utolsó forintot is.“

Vissza jön a gyorsposta egy más alkalmatossággal, ki hozza — a választ.

„Édes pajtás! Légy szíves ezt a váltót, mint jótálló ird alá, mihelyt értékét felveszem, azonnal kifizetem az — egy forintot.“

A váltót aláírtam. A tudós pajtás fel is vette a floreseket, annak az egynek kivételével, a mit nekem kellett volna küldeni tartozásba.

És most édes szerkesztőm, ha ezt kívánod, hogy másszor is írjak, küld el ezért az öt florest.

Z.

és mindennemű más hasznos értesítések a szellemi élet e fontos tényezőjét rájuk nézve nélkülözhetetlenné teszik.

Kérjük tehát a lapunk iránt érdeklődő ügybarátokat, hogy megrendeléseiket a következő évfolyamra minél számosabban megtenni szíveskedjenek, hogy lapunk érdekei, melyek a megye érdekeivel identikusok virágozásnak indulhassanak.

Mi részünkről mindent elfogunk követni, azon magasztos szellemi cél elérésére, melyet először zászlóakra kivarrtunk s nem marad más hátra, mint tisztelt olvasóközönségünk pártfogása az ügy előmozdítására. Reményünk, melyet eziránt táplálunk, azt hisszük, a művelt olvasó közönség közügyeik iránt tanúsítani szokott részvételével nem áll ellentétben.

Boldog újévet kívánunk!

## Megyei élet.

### Szolnok-Dobokamegye tisztújító közgyűlése.

(Első nap.)

A reformált megye újjászülésének első napja december 27-kével felvirradt. Uri fogatok, szárok nagy száma szállította, már kora reggeltől fogva, városunkba a megye minden vidékéről az érdekelteket. Kis városunk egészen megzajosodott, ünnepi arczot öltve, mint a régi jó időkben. A bizottsági tagok, alig néhány kivételével, zsufolásig tölték be a megyeház nagy termét.

Tíz órakor apáink szokása szerint, egy küldöttség felkeresé fősipánunkat, s meghívá elnöki székének elfoglalására. A diszmagyar öltönyben megjelent fősipánt lelkes, meleg éljenzések üdvözlék. Ő méltósága elfoglalva elnöki székét, az alakuló tisztújító közgyűlést a következő beszéddel nyitá meg:

Uraim!

Tisztelt képviselők Szolnok-Dobokamegyének! fogadják őszinte üdvözlőmet ez alkalommal, midőn önöket itten először tisztelni szerencsés lehetek. Fogadják önök, kik részben hat, részben három éven át hivatva vannak a megye közügyeit törvényadta jogaikból kifolyólag irányítani, baráti üdvözlőmet kifejezésével egyidejűleg ígéretet arra nézve, hogy addig, míg hivatali állásomnál fogva hivatva leendő tanácskozáikat vezetni, mindig és minden körülmények között az lesz főtörekvésem, hogy együttes és egyetértő működéssel a közjót mozgítsuk elő.

A megállapodást nem tűrő idő, a folyton haladó, fejlődő kor és ennek folytán az átalakult viszonyok sok tekintetben megváltoztatták ugy a megyei élet mikéntjét, mint azon követelményeket, melyek ez intézménnyel szemben eddig fenállottak. Ha legfiatalabb gyermekkorom észleleteit; s talán helyesebben serdülő körömben hallottakat és olvasottakat idézem emlékembe a volt, a régi megyéről, ugy másképp áll előttem, — más ismét, ha a halottaiból feltámadott megyét képelem, és más ma, midőn újabb törvényhozási intézkedésekkel ismét átalakult önkormányzatunk ezen színtere a multban nemzeti létünk ezen véd-bástyája.

Uraim! ne vegyék tőlem, az újabb kor gyermekétől rossz néven, ha őszintén kimondom, miszerint én, — bárha a multban nemcsak jogosultságát, sőt áldást hozó voltát is beösmervé a régi megyének, — mégis rokonszenvet inkább a mai megye iránt érzek, és helyesebbnek látom azon irányt, mely ma e téren, ugy a politikai administratio, mint az ellenőrzés gyakorlásától követeltetik, mint a régít, mely a sérelmek sikertelen felújításából állott. Tény, hogy a régi megye jogokban gazdagabb volt; de tény az is, hogy ma már a sok águ közszolgálat kívánalmának megfelelni régi rendszerével képes nem volna, képes nem lehetne már csak felelős parlamenti kormányzati rendszerünkénél fogva sem. De bármennyit is veszített régi jogából a megye; mégis maradtak fenn jogok, egyes fontos intézni valók, melyek önállóságát jelzik. Mert végre is uraim, hogy reátérjek mai összejövetelünk főtárgyára: a megyei tisztviselők megválasztásának joga, az újjászülött megye jogainak legfőbbje.

Uraim! A mai napra összehívott képviselők e

megyének van hivatva gondoskodni, hogy alkalmas és képes tisztviselők megválasztása által alapját és biztosítékát tegye le hat évi önkormányzatnak. E tekintetben gondoskodni vannak Önök hivatva. Magam részéről kérem kell, szíveskedjenek választási jogaik érvényesítésénél ezt tekintetbe venni és épen ezért oly módon élni szavazatjogaikkal, hogy **utólagosan a választóitakért az erkölcsi, mint anyagi felelősséget elvállalni hajlandók legyenek**, mert bárha a megye közigazgatásáért, mint a megye kormányzója első sorban én felelős is vagyok, de ezen kötelezettségemnek csak úgy felelhetek meg, ha Önök bölcs és tapintatos választása által gondoskodnak arról, hogy alkalmas és képes egyénekért lehessek felelős. Nem is kételkedem tisztelt bizottság, hogy eljárásukban a hazafiság, a közügy iránti buzgalom vezérleldik, és ezért bizton nézek a jövő elébe.

De Uraim, a jövőt mult előzi; méltó, hogy a jövőt várva, attól remélve, a multa is vessünk egy pillantást.

Szolnok-Dobokamegyének tisztikara állásából távozik. Nem hivatásom véleményezni itt e helyen eddigi működése felett, nem látom szükségét hiányait emlegetni; Önök kezében az elismerés, Önök kezében a jutalmazás. A választói urna előtt éljenek szavazatjogaikkal, kövessék az Ur szavát, mondván: „Te hiv szolgál valál, menj be a te uradnak örömébe.“

Ezzel a gyűlést megnyitván, miután általános tisztválasztásról van szó, az 1870. XLII. t. cz. 68. §. első bekezdése értelmében, a tisztújító szék tartamára a jegyzői toll vezetésére Diószegi Géza báró, eddigi megyei főjegyzőt, a tisztügyészi szék elfoglalására Muntyán Ágoston, volt tisztügyészt hívta fel fősipán ur.

A gyűlés a tárgysorozat felolvasásával vette kezdetét. A szentesített törvényczikkék kihirdetése után olvastattott a megyei állandó bíráló választmány jelentése, mely szerint a megyebizottsági tagok választása, a megye valamennyi választókerületében megejtetett, hogy 16 választókerületben a választások törvényszerűen vitetvén keresztül, az igazoló, illetőleg bíráló választmány által helybenhagyattak, a rohii és nagy-ilondai választókerületekben keresztül vitt választási eljárásokra nézve pedig felszólamlások következtében a választási elnököktől felvilágosító tudósítások követeltetvén be, az azokban megválasztott bizottsági tagok igazolása az ügy érdemleges letárgyalásáig függőben tartatott; és hogy a soósmezői, pánczélesehi és macskamezői választókerületekben véghezvitt választások, indokolt felszólamlások következtében az igazoló, illetőleg a bíráló választmány által megsemmisítették s hogy egy néhány bizottsági tag ugy a választottak, valamint a legtöbb adófizetők névjegyzékében is előfordulnak, végül pedig, hogy Szarvady Pál alispán kéthelyt is bizottsági taggá választatott, mely jelentés következtében az illetőktől bevett nyilatkozatok alapján ugy a legtöbb adófizetők névjegyzéke kiegészítettett, valamint a választott bizottsági tagok igazoltattak, s miután az összes választott megyebizottsági tagok  $\frac{3}{4}$ -de igazolva van, a megyebizottsága magát megalakultnak nyilvánította.

Elrendelte egyuttal, hogy mindazon választókerületekben, hol a megejtett választások megsemmisítették, mind pedig a hol egy-egy bizottsági tagsági hely üresedésbe jött, a választások jövő 1878-ik évi február 15-én ejtessenek meg. Választási elnökök: Soósmezőre Kásony Sándor, Pánczélesehre Pataky Dániel, Macskamezőre Mánn Gábor, Deés városába Kovács Sámuel és Bálványos-Váralyára gr. Kornis Viktor megyebizottsági tagok küldettek ki.

A tárgysorozat rendén kitűzött általános tisztújítás véteztet ezután tárgyalás alá s fősipán ur ő méltósága felhívása folytán a kijelölő (candidáló) bizottság tagjai megválasztása czéljából beadandó szavazatok beszédésére egy bizottság küldetett ki.

Közelebbi számunkban hoztuk a párt értekezleten a megye részéről candidáló bizottságba gr. Vass Ádám, Földvári József és Voith Miklós lettek kijelölve. Azonban magán a párt értekezleten is felmerült, s többek által támogatott azon vélemény, hogy a jelenleg összegyűlt ugynevezett pártgyűlés nem lenne kompetens e

tárgyban intézkedni, minthogy ez csak a volt Belső-Szolnokmegye szabadelvű pártjának tekinthető. Másfelől hangsúlyozták azt is, hogy előbb meg kellene alakítani Szolnok-Dobokamegye szabadelvű pártját. Ily eltérő nézetek közepette nem látszott fölöslegesnek, újabb jelölteket ajánlatba lözni. Azonban a megejtett választás eredménye föltüntette, hogy Szolnok-Dobokamegyében a szabadelvű párt jelenleg is compact többséget fog alkotni, melyhez nagy contingenszt szolgáltatott a volt Dobokamegye és Kővár vidékeinek idecsatolt részeiből számosan megjelent tagjai, kik közt a román elem is szépen volt képviselve, nemkülönben a függetlenkedő Szamosujvár városi bizottsági tagok csaknem teljes száma. A fentnevezetteket elnöklő főispán ő méltósága a megyerésztől megválasztandó kijelölő bizottsági tagokul jelentvén ki a maga részéről a törvényben gyökerző jogánál fogva a kijelölő bizottságba Torma István, Bokros Lajos és Kászony Sándor bizottsági tagokat kérte fel.

A gyűlés másodnapján (28-án) főispán ur ő méltósága, mint a kijelölő bizottság elnöke, felolvasta a jelöltek névsorát, melynek folytán közfelkiáltással alispánná: Szarvadi Pál, főjegyzővé br. Diószegi Géza, árvaszéki elnök: Anka Péter, pénztárnokká: Jancsó Mihály, főorvossá: dr. Gajzágó László, árvaszéki II-od ülnökké: Rákóczi Sándor, járási orvosokká: Magyar-Láposra dr. Simai Tivadar, Deésre Weszprémi Ferencz, Bethlenbe Csiki Miklós, Kékesre Szegedi Károly, Csáki-Gorbóra Jeddi György, Nagy-Ilondára Schmidt Adolf, erdőszé Dadai Istváns végre a csáki-gorbói járás szolgabírájává Válya Ferencz választattak meg. A többi kandidáltakra a szavazás délután folyt s az eredmény a gyűlés harmadnapján (29-én) bejelentetvén, következőleg emeltetett határozattá: Árvaszéki első ülnökké Pecsí Imre, árvaszéki III. ülnökké Rác István, ellenőrré br. Pölnitz Károly, főszámvevő Szarvadi Adolf, alszámvevővé Brehár Tivadar, árvaszéki aljegyzővé Miskolczi Lajos, ilondai szolgabíróvá Berzenzei Miklós, ilondai segéd-szolgabíróvá Molnár Albert, szamosujvári szolgabíróvá Török József, sz.-ujvári segéd-szolgabíróvá Bodor Bertalan, láposi szolgabíróvá Gyárfás Ferencz, láposi segéd-szolgabíróvá Korpodeán Simon, sz.-ujvár járási orvossá Bándi Lajos, megyei állatorvossá Fodor Sándor lettek megválasztva.

A számosan jelenlévő román tagok dícséretes higgadságban, nemzetiségi igényekkel, éretlen követeléseket nem sürgetének, azonban méltóságos Földvári József és ügyvéd tekintetes Voith Miklós urak a magyar-láposi járásban kijelölt Gyárfás Ferenczelejtése, — vagy miként magokat kifejezték „megveretés e” — tekintetéből a másik jelölt román nemzetiségű Buzura János ügyét felkarolva, a román választók élére állva a szamosujvári pár excelenca jó hazafiakkal (közbeszéd tárgya, hogy a megyei választások közeledtével a szamosujváriak több értekezletet tartottak, hogy miként s minő eszközökkel érvényesítsék befolyásukat, s midőn ezek közt a románokkal paktálást találtak célravezetőnek, erre nézve Gajzágó Salomónnak is kikérték volna véleményét, ki — miként a hír mondja — azt válaszolá: „üssétek, verjétek a főispánt, de jó hazafiak lenni meg ne szünjete.” De miután a főispán és a haza — főleg e tárgyban — egy személyben egyesülve van, ezen nem „bölcs,” hanem G. „Salamon” szerénti tanács végrehajtása korrekt lett volna-e? Szeretnők e tárgy fölött a főszámvevőszékből ítéletet hallani?!! Sz.) kezdet fogva tömegesen jelentek meg a választási urnánál, és pedig:

Govrik Ferencz, Köblös István, ev. ref. pap, Hirsch Jakab, Vajda János, Sándor János, Návus Todor, Dr. Ince Miklós, Veres István, Herszényi László, Boros István, Musnai Károly, Almási Sámuel, Balogh József, Miskolczi Lajos, Jakabházi Dániel, Szilveszter János, Felszegi Ádám, Siák Gábor, Papp László, Maksai Miklós, Fejérvári Károly, Földvári József, Balogh Lázár, Görög János, Hosszu László, Vojt Miklós, Korbuly János, Nyegrucz Kristóf, Bárány Lukács, Czecs Gergely, Papp Tivadar, Szappanyos Miklós, Zachariás József, Bartalios Miklós, László Márton, Bodor La-

jos, Peres Márton, Verzár János, Bulbuk Kristóf, Bodor Bertalan, Moldován Simon, Esztegár László, Bányai Todor, Hosszu Emil, Gopcsa Joáchim, Hrobonyi Pál, Dzehes Péter, Moldován Emánuel, Osztian Kristof, László Lajos, Simai Gergely, Papp Miklós, Duha Gerő, Tüzes Todor, Nyegrucz Jenő, Gajzágó Ferencz, Kirsner Izsák, Dolián János, Simai Todor, Deési Károly, Florián János, Pap Mihály, Kimpian János, Juga Gergely, Székely József, Mann Gábor, Péter Demeter, Munteán Agoston, Boheczel Mihály, Voith Gergely, Papp László, Stetiú Gerő.

A „Sennyey” pártárválatból, a szamosujvári ellenzékéből s román nemzetiségi párttörédekből alakult clubb mindezen ármánykodások daczára ez egyszer fiaskót csinált.

Ugyanez nap délelőtt olvastatott a még hátralevő tiszti állomásokra a kijelölés, minek folytán közfelkiáltással Márkus János tisztiügyészé, Pánczél János első, Papp Gyula másod, Placintár Ödön harmad, Luppú Tivadar negyed-aljegyzővé, Floth Adolf bethleni járási szolgabíróvá és Genesi Albert csáki-gorbói szolgabírói segédé választattak meg, a többi állomásokra szavazás rendeltetvén el, a szavazatok délutáni két óráig következő eredménynyel szedettek be: Szolgabíróvá a deési járásban Hatfaludi József, a kékesiben Hatfaludi Bertalan, segéd-szolgabírákká: a deési járásban Nagy Lajos, a kékesiben Veres Imre, végül a bethleniben Somogyi Elek lettek szavazattöbbséggel megválasztva. A választásnak illetően módon történt kihirdetése, illetőleg határozattá emelése képezte a gyűlés negyedik napján (ma) a közgyűlés teendőit. Következett végül az ujonnan választott tisztikar ünnepélyes felesketése. Számszerint negyvenen álltak körül a zöld asztalt s tették le a hivatalos esküt. Alispán Szarvadi Pál megköszönte a bizalmat a maga és tisztársai nevében, ezután főispán ur ő méltósága üdvözölte s végül Lészai László b. tag a megye közönsége nevében fejezte ki bizalmát az új tisztikar iránt.

Elintéztettek még végül a tárgysorozat rendén kitűzve volt ügydarabok, nevezeteseu megalkottattak az állandó igazoló, bíráló választmányok a statisztikai, loállítási, lótenyésztési, egészségügyi, kórházi és adófelszólamlási bizottságok. A közigazgatási bizottság választott tagjai fele részben kisorsoltattak és azok helyett mások választottak. Deésakna nagy községnek kis közsöggé alakulása iránti folyamodása az alispánnak kiadott, a képviselőtestület az iránti kihallgatása végett, ha vajjon Deésakna Deés városával, melylyel egybeépülve van, egyesülni hajlandó nem volna-e? A „Szolnok-Doboka” című heti közlöny sorsa egy kedvező lépéssel előbb áll, a mennyiben a közgyűlés határozatilag mondotta ki és utasította az alispánt, miszerint odahasson, hogy azt valamennyi község a kedvezményül leszállított 5 frt előfizetési ár mellett rendelje meg.

Főispán ur ő méltósága a gyűlést „bolvog újévi üdvözlése” mellett berekesztvén, következtek a hivatalos tisztelgések, a főjegyző vezérlete alatt az alispánnál és ennek élén szeretett főispánjánál a tisztikar testületileg. Térészüke nem engedí részletezni ez ünnepélyességeket, elég legyen még felemlíteni azt, hogy a tisztikar vendégeül a megye bizottságát meghíván, az „Angol” szállodában mintegy 150 teritékkel várta. E sorok megírásáig Ő Felsége a királyra a főispán üritett poharat, Kozma Döme főispán ur ő méltóságára köszöntött fel, éltetve volt az alispán, Simó Lajos országos képviselő. Az áldomás még most is kedélyesen folyik, mi okból tudósításunk e része még kiegészítésre vár.

### 68-ik jótékonycélú műkedveioi előadás.

Deés, deczemb. 27. 1877.

#### „Két huszár egy bakkancsos.”

Eredeti népszimnű 3 felvonásban. Irta Berzsényi Károly.

A mai előadás második az ujonépült színházteremben, mely még az elsőnél is jobban sikerült. Ez alkalommal a társulat diszleteiből többet először mutatott be. Az egész nézőtér csaknem zsufolásig megtelt a folyamatban levő megyei közgyűlés tagjainak díszes soraival, kik láthatólag a színpad és helyiség impozans kinézése által meglepetve, szavakban fejezték ki a műkedvelő társulat buzgalma iránti elismerésüket, érdeklődésük fokozódott még, midőn a zene-egylet Rákóczi induló lelkesítő zenéje felhangzott.

A sikerült előadás részletes taglalására jelenleg sem terünk, sem időnk. Bodor Irma k. a. mint Zsuzsi, csengő kedves éneke, különösen Miskával való kettős dala oly kitűnően sikerült, hogy bármely színpad díszére válhatott, úgy szabatos játéka által is e, még csak második fellépésével közönségünk kedvence lett, kihívás és tapsokkal lón kitüntetve. Az igénytelen Babi szerepe Junglig Berta k. a. által hiv személyesítőt nyert. Eisenlohr Ulrich a baka (Matyi) szerepét — a közönség szavait ismételve — egész színészi nyugalommal játszodta, s Márkus János, mint Zsiga huszár, érzelemduz dalaival, így mindketten nemcsak tapsokkal, hanem ismételt kihívással is lettek kitüntetve. Az együgyű Péter, Nagy Lajos által teljes hűségében lett megsemmélyesítve, ki nem csak maskirozása, de szerepének bárgyú jelenetei hű alakítása által folytonosan élénk mosolyra indítá az öt tapsokkal és kihívással jutalmazó közönséget. Ronayné (Anna) jelentéktelen szerepéből oly egészet csinált s a sápitózó gazdasszonyt oly hiven személyesíté, hogy abban mi kívánni valót sem hagyott fenn. A többi mellékszerepekben Losonczy István, Veres Imre, Bartos Dezső, Gidófalvy Pál, Kövesi János, Papp Mihály és Boér János dícséretesen működtek közre. Az élénk és sikerült előadás által felhangolt közönség az összes működők ismételt kihívás zaja közt távoza el. Homm Vilmóst, a társulat zeneosztályának karnagyát föl kell említenünk, mint a kinek ernyedetlen kitartásának köszönhetjük, a tagok buzgalma mellett, azon élvezetet, melyet válogatott és sikerült, s a nagy közönség által tapsokkal fogadott zenedarabok előadásával nyújtott.

XXX.

### Levelezés.

Szamosujvár, 1877. decz. 26.

Az ünnepnapok nem csak a nyugalom, hanem egyszersmind az üdítő szorakozás perczeknek vannak szentelve. S ezek kettősen kedvesek azoknak, kiket hivatalos állásuk folytonosan az iroda szűk falai közt tartanak elfoglalva. Ennek terüei feledése s egyhanguságának fűszerezése végett rándulánk át megyénk ez egyik fővárosába, mely alkalommal nem mulasztok el a műkedvelők jótékonycélú előadásán megjelenni. Tóth Kálmán ismert vigjátéka: „A király házassága” hozatott színre. A működő személyek kivétel nélkül dícséretesen törekedtek szerepük hű betöltésére. Főlemlitendőnek tartjuk: Verzár Nuricsán Eszti urnót, mint ki Bannillát érzelemduzsan személyesíté. Verzár Manó, Kopjai Imre leventeszerepében nagyon helyen volt. Kont Miklós hazafias épizodját Lengyel Ödön érzéssel adá elő. Még megemlítjük Török Árpádot, mint Guido, és Csergedi Jánost, mint Bálbó, mind kettőjük az alakoskodó papokat hiven ábrázolák. A küszöbön levő megyei tisztújítás mozgalmái meg az itteni „tényező körökben” is bizonyos élénkséget költenek fel. S a mint sejtők, a megye székvárosa kérdése eldöntésében, mint e mai napig nem tudván bele nyugodni, annak átlátásával, hogy a kormány ezen ügyben nem a helyi, hanem a közérdek s az egész megye egyetemének érdekében járt el. Ez indokolatlan képzel sérelmekről vezettetve bizonyos ellen demonstráció tehetése tekintetéből még ugynevezett nemzetiségi pactálások igénybe vételéről is beszélnek. Azonban reméljük, hogy a higgadság, s azon felülről jött intés, hogy bármily körülmények közt is jó hazafiak lenni meg ne szünjenek — nem fog siker nélkül maradni.

M.

## ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A

### „Szolnok-Dobokára.”

Utolsó számunk ez évben a mai tisztelt olvasóink. Befejeztük tehát pályafutásunk második évfolyamát, hogy a harmadik évfolyamban feladatunkhoz kétszerezett és újult erővel kezdhesünk. Ez azon időszak, midőn a szerkesztő „boldog újévet” kívánva, olvasóit az előfizetések megújítására emlékezteti. Nem is hosszadalmaskodunk tehát, rátérünk egyenesen a dologra, felkér-

vén, hogy kik lapunkat eddig pártolni szívesek voltak, támogatásukat jövőre se vonják meg, s előfizetőinket még mások toborzása által is szaporítani szíveskedjenek.

Az előfizetések mint eddig egész évre 6 frttal, félévre 3 frttal és évnegyedre 1 frt 50 krrel kiadóhivatalunkhoz (Deés, megyeház) intézendők.

### A „SZOLNOK-DOBOKA” szerkesztősége.

## VEGYESEK.

— **Lapunk t. előfizetőit tisztelettel kérjük fel, hogy hátralékaikat törleszteni méltóztassanak.**

— **Vannak** egyes előfizetőink, kik lapunk megküldését szigorúan követelik, holott annak megindulása óta az előfizetési pénzekkel hátralékosok; sőt van egyes közöttük, a ki legkisebb késedelmet sem tűr, feltudja, ha lapunk bizonyos elháríthatlan akadály miatt egyetlen-egyszer fél-nappal megkésett; ne vegye rossz néven az illető, hogy csak hasonló pontosság mellett lehet követelő. Most az egyszer követelők mi vagyunk, kérvén a hátralék 7 frt 50 kr. előfizetési pénzt, nehogy azt más hangon szorgalmazni kénytelenítettünk.

— **A deési polgári társalkodó egyesület** ez évben is megtartja a saját pénztára javára rendezni szokott táncvigalmat. Első vigalmát január havá 19-re tűzte ki. Előre is figyelmeztetjük a t. közönséget a kedélyesnek ígérkező estélyre. Polgári Casinonk egy idő óta a legkivált a Hol-lak Árpád buzgó elnöke távoztával zajtalan volt s magáról életjelt alig adott, hisszük azonban és fel is tesszük az egyesület derék férfairól azon tapintatosságot, hogy most tisztújítása küszöbén ügyei intézőit oly egyénekből állítja ki, a kik városunk ezen szükséges intézményének új lendületet adandnak és felvirágzására teljes erejükből törekedni fognak.

— **Hymen.** Tatrossy Mór, helybeli könyv- és papirkereskedő, megyénk egyik tekintélyes családjának ivadéka, a lefolyt ünnepek alkalmával váltott jegyet Oroszmezőn Ujfalvi Ninával, Simó Lajos, Szolnok-Dobokamegye népszerű képviselőjének nemeslelkű unokahúgával. Áldás kísérje lépőket.

— **Gajzágó Manó** budapesti járásbíró-sági albiró szintén eljegyezte Kapjonban Voith Jánosnál a szép Gajzágó Irént, Voith Jánosné és Gajzágó Salamon főszámszéki elnök kedves rokonát. Boldogság és szerencse a frigyhez.

— **Tűzoltó-egyletünk** múlt pénteken tartotta meg körestélyét. A megyegyűlésen jelen volt vidéki értelmiség nagy kontingensét tette ki a résztvevő közönségnek. A terem szorongásig telve volt, a jó kedv sem hiányzott, s a vigalom reggelig eltartott. Egy észrevételünk van csupán, az az, hogy a fesztelen körestélyek valóságos fényes bálökká nőttek ki magokat, selyem uszályokat, frakkokat igen sokat láttunk, bálisaszinezete volt biz annak. Tartunk tőle, hogy hamind így tart, elidegenedik a közönség a köröktől, azok mindenikébe egy költséges bálragondolva. Ajánljuk ezt a működő társulat figyelmébe, mely városunkban januáron kezdve a köröket rendezni hivatva lesz.

— **Beküldetett.** „Hunyady-album” című vállalatunk a nagy közönség részéről a jelen viszonyokhoz képest csaknem példátlan pártfogásban részesült. Eddig közel 800 előfizető jelentkezett úgy hogy nem csak a vállalat, de tiszta jövedelem is biztosítva van a hunyadmegyei előléhosodott magyarok javára. Mindamellet többek felajánlására az előfizetési határidőt jövő év január végeig a cél érdekében meghosszabbítottuk. Midőn e helyütt is a közönségnek s lelkes gyűjtőinknek az ügy nevében köszönetünket nyilvánítjuk, felkérjük mindazokat, kik gyűjtőiveket ohajtanak, szíveskedjenek e végett alólirt szerkesztőkhöz fordulni. Az előfizetési pénzek — egy példány ára 2 frt — az Athenaeum kiadó hivatalába küldendők. Budapest, decz. 22. 1877. Szathmáry György és György Aladár, a „Hunyady-album” szerkesztői.

## Bel- és külföldi hírek.

**A „Hon”** biztos forrásból értesül, hogy Tisza a külügyek dolgában járt Bécsben, hogy jogával élve befolyon a külpolitika új fázisára. — **Verhovay** lázítással vádoltatik. A törvényszék helybenhagyta elfogatását. — **A czártól** bucsuzva a román patriarcha azt kívánta, vajha az orosz-román sereg Erdélyt (!) és Bukovinát minél előbb elfoglalná. A czár zavarba jöve válasz nélkül távozott. — **Derby** megbízta pétérvári követét, hogy kérdezze meg Goresakoffot az orosz békefeltételek iránt. A választ a parlament elé terjeszti. — **A woolwichi** gyárban nagyban dolgoznak, a hadügyér felszólítja a fegyvergyári hatóságot jelentéstételre, hogy végső esetre mit képes előállítani. — **Páris és London** között élénk sürgönyváltás folyik. Mukhtar távirja, hogy Erzerumért nem kell aggódni, mivel a muszkák visszavonulnak. — **Indiából** az indiai mohamedánok küldöttsége érkezett Konstantinápolyba, mely nagy pénzsegélyt hozott.

**Hábornu.** Decz. 24-én a Drina mellett a rácok és törökök közt nagy csata folyt. A törökök a rácoktól visszafoglalták a hadállásokat a bujukli szigeteken. Ez oldalról Szerbiát roppant veszély fenyegeti. A szerbek majdnem 2000 embert veszítettek. — **A „Times”-nek** jelentik Bukarestből, hogy Bulgáriában és Romániában borzasztó hóviharok dühöngnek. Attól félnek, hogy a törökök foglyok és muszkák százankint fognak megfagyni. Bukarest mellett 40 ló és 29 muszka fagyott meg. Ugyane lapnak jelentik Konstantinápolyból: Sulejman ideérkezése megerősítette a harczi pártot. Sulejman az utolsó csepp véréig akar harcolni. — **Horvátovics** megvette a Vidinbe vezető utat s ezt izolálta. Negyven község a szerbeknek meghódolt. A törökök Babina-Glava posztjait feladták. Más hír szerint a törökök megvették Javor posztját s a szerbeket Jaditzára visszanyomták. A muszka hadak mozgalmait arra látszanak mutatni, hogy Erzerumot bekerítsék. A tengerrel való összeköttetés még nem szakadt meg. — **A rác hadak** Sarkiói felé nyomultak előre, de visszaverettek. — **A Sipkasorosban** és Kamarli táján roppant hideg akadályozza a hadmiveleteket. — **A rácok Javornál** nagy veszteségekkel visszaverettek és a törökök által a határon túl üldöztek. — **Egy rasgradi távirat** jelentéktelen csatározásokról tesz jelentést. — **Egész Görögországban** tüntetnek a népgyűléseken a hábornu mellett, Lemiában éljenzéssel csatlakozott a katonaság a tüntető népgyűléshez. (Ez aztán a katonaság.) (K. M. H.)

Felelős szerkesztő-kiadó PÁNCZEL JÁNOS.

## Hirdetések.

Sz. 3532.—1877. (2—6)

### Hirdetmény.

Melynélfogva közhirrre tétetik, hogy Szolnok-Dobokamegyébe keblezett Kocs, Magosmart, Virágos-Berek és Besztercze-Naszód megyébe keblezett Magyar-Nemegye, Oláh-Nemegye, Lvska, Prizbosz, Oláh-Némethi és Tóhát községekben a birtoklás viszonyaiból kifolyó közös érdeknél fogva a birtokosságot illető egész évi s a községet illető őszi három havi koresmajog jövő 1878-ik évi januárius 21-én délelőtt 10 órakor a birtokosság és községek megbízása folytán 1878. márczius 15-től kezdődőleg az eddigi gyakorlatok és módozatok szerint három egymásután következő évre Bethlenben a járási szolgabírói irodán nyilvános árverezés útján haszonbérbe fogadtatni, hol egyszerűsmind az árverezési feltételek rendes időben megtekinthetők.

Bethlen, 1877. december 8-án.

Flóth Adolf,

jszbiró a birtokosság és községek megbízottja.

Szolnok-Dobokamegye alispánjától.

Sz. 11983.—1877.

(3—3)

### Árlejtési hirdetmény.

A megye központi szolgaszemélyzet és szolgabírói hajlúk részére szükségeltető 20 atilla, ugyanannyi mellény, nadrág, sapka és sarkantyus csizma, továbbá három, esetleg 10 köpenyeg, végül 20 zsinorozott vászon zubbony és ugyanannyi nyári magyar nadrág árlejtés útján való előállítására czéljából ezennel pályázat nyitattik. Kikiáltási ár egy köpenyre nézve 17 frt, egy atilla, mellény; nadrág, sipka és csizmára 31 ft, a nyári zubbony és nadrágra pedig 6 ft o. é. Az árlejtés megtartására jövő 1878-ik év január havá 7-ik napját d. e. 10 órára, a megyeház nagy termében oly kijelentéssel tűzöm ki, hogy a 80 frt bánatpénzzel ellátott szabályszerű írásbeli ajánlatok a szóbeli árlejtés megkezdéseig elfogadtatnak. A részletes árlejtési feltételek s a gácsi cs. és kir. szab. gyapju-szövet és finom posztó-gyárból beszerzett minta-posztó a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Deésen, 1877. december 3-án.

Szarvadi Pál,  
alispán.

1887.

1877. számhoz.

(2—3)

### Árlejtési hirdetés.

A kolozsvár-nagybányai államút 10<sup>7</sup>/<sub>8</sub>—11 mértföld közötti szakaszán történt hegyes-százás következtében szükségessé vált áthelyezését a nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési ministerium 1877. évi november hó 13-án 16342. szám a. kelt rendeletével 906 frt 80 kr. építési összeg erejéig engedélyezvén, ezen munka biztosítása végett 1878. évi január hó 8-án délelőtt 10 órakor Deésen a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében zárt ajánlatu írásbeli árlejtés fog tartatni.

Írásbeli zárt ajánlatok, melyek 50 kros bélyeggel és 90 frt 68 kr. készpénz, vagy árfolyamszerű állampapirokból álló bánatpénzzel, valamint azon kijelentéssel, hogy ajánlkozó a munkálatokat és feltételeket ismeri és elfogadja, ellátandók, és melyekben a tett ajánlat számmal és betűvel kiirandó, az árlejtési tárgyalásra kitűzött óráig a kir. államépítészeti hivatalhoz benyújtandók. Az árlejtési tárgyalás megkezdése után érkező ajánlat el nem fogadtatik.

A benyújtott bánatpénz a versenytárgyalás befejezése után azonnal biztosíték gyanánt készpénzben vagy tőzsdei árfolyam szerint számítandó értékkel bíró állampapirokban a vállalati összeg 10%-jára kiegyenlítettik — megjegyezvén — hogy ha árfolyam a névértéket meghaladja csak a névérték vétetik számításba.

A műszerelvények és feltételek az alólírott kir. államépítészeti hivatalnál szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Deés, 1877. december 12-én.

Egyesült szolnok-dobokamegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

## Országos vásárok megyénkben:

Január 8-tól 14-ig.

8. és 9. Csokmányban.

9. és 10. Buzában.

11. és 12. Oláh-Láposon.